

Република Србија
ВИШИ СУД У НОВОМ САДУ
КВ 1038/17
23.11.2017. године
Нови Сад

Виши суд у Новом Саду, у већу састављеном од судије Биљане Делић, као председника већа, те судија Татјане Ђурашковић и Видоја Митрића, као чланова већа, са записничаром Тркуља Бранком, у кривичном предмету против **осумњиченог** „ због постојања основане сумње да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из чл. 246 ст. 1 КЗ, одлучујући о жалби ВЈТ-а у Новом Саду, изјављеној против решења судије за претходни поступак бр. КПП 128/17 од 21.11.2017. године, на седници већа одржаној дана 23.11.2017. године, донео је следеће:

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА се као неоснована жалба ВЈТ-а у Новом Саду, изјављена против решења судије за претходни поступак Вишег суда у Новом Саду бр. КПП 128/17 од 21.12.2016. године.

Образложење

Решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Новом Саду бр. КПП 128/17 од 21.11.2017. године, предлог ВЈТ-а у Новом Саду, посл. бр. КТИ 176/17 од 21.11.2016. године, да се осумњиченом због кривичног дела из чл. 246 ст. 1 КЗ, на основу чл. 211 ст. 1 тч. 3 ЗКП, одреди притвор, је одбијен.

Против наведеног решења, благовремено је изјавило жалбу Више јавно тужилаштво у Новом Саду, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања из чл. 440 у вези чл. 437 ст. 1 тч. 3 ЗКП, са предлогом да се жалба уважи, побијано решење укине и врати судији за претходни поступак на поновно одлучивање или да се исто преиначи, тако што ће се осумњиченом одредити притвор по основу чл. 211 ст. 1 тч. 3 ЗКП.

Ово Веће је размотрило наводе поднете жалбе, побијано решење у оквиру основа, дела и правца побијања у смислу чл. 467 ст. 1 ЗКП, па је након увида у целокупне списе предмета, нашло да је жалба ВЈТ **неоснована**.

Наиме, веће сматра да је правилно судија за претходни поступак одбио предлог ВЈТ, да се осумњиченом одреди притвор по основу чл. 211 ст. 1 тч. 3 ЗКП-а. Наиме, у предлогу за одређивање притвора осумњиченом наводи се да је исти до сада два пута

осуђиван, не због истоврсног кривичног дела, али да његова осуђиваност указује на његову склоност за извршење кривичних дела, те имајући у виду и количину опојне дроге за коју постоји основана сумња да је неовлашћено набавио ради даље неовлашћене продаје. Надаље, у предлогу се истиче да количина од 52,82 грама бруто кокаина, није мала количина опојне дроге, нити се ради о малој вредности прибављене дроге, обзиром да је на тржишту 1 грам кокаина од 50 до 80 евра, што основано указује да је осумњичени уложио већу количину новца ради набавке кокаина, те како се ради о незапосленом лицу, ова количина није сигурно била намењена за његову личну употребу.

Наиме, наведене околности, а како се то правилно наводи у побиијаном решењу, ни по ставу веће не представљају особите околности које указују да би исти, у кратком временском периоду, могао поновити кривично дело за које је основано сумњив. Осумњичени је ранија осуђиван за кривична дела из чл. 54 ст. 2 КЗРС, на казну затвора у трајању од 3 месеца, условно 1 година и кривичног дела из чл. 348 ст. 4 у вези ст. 1 КЗ, на казну затвора у трајању од 1 година, која не спадају у групу кривичних дела за које је исти сада основано сумњив. Надаље, наведена осумњиченост окривљнеог, по пресудама које датирају из 2007. и 2013. године, не указује на постојање временског континуитета како у односу на раније осуде, тако и у односу на кривично дело за које је исти сада основано сумњив, па се не може говорити о лицу које је склоно противправном понашању, а која чињеница би, евентуално била од значаја, када би постојале и друге особите околности које би указивале на основу бојазан да би исти, у кратком временском периоду могао поновити кривично дело за које је основано сумњив. Надаље, из исказа осумњиченог произилази да је исти пре 7-8 месеци основао фирму " ", са седиштем у " ", ул. " ", те да од исте остварује месечну зараду од 40.000-60.000 динара, те није јасно на основу чега се у предлогу наводи да је осумњичени незапослен.

Приликом одлучивања по жалбу, веће је посебно ценило чињеницу да је предметно кривично дело, за које је осумњичени основано сумњив, почињено прометом веће количине опојне дроге од 52,82 грама кокаина, али ова чињеница сама за себе, без постојања других особитих околности не може да указује на основу бојазан да ће осумњичени, у кратком временском периоду поновити кривично дело за које је основано сумњив. Наиме, одредбом члана 211 став 1 тачка 3 ЗКП-а, а по ком основу је предложено одређивање притвора осумњиченом, је прописано да се притвор може одредити против лица за које постоји основана сумња да је учинило кривично дело ако особите околности указују да ће у кратком временском периоду поновити кривично дело или довршити покушано кривично дело или учинити кривично дело којим прети. Кривично дело **чије је извршење могуће у кратком временском периоду** треба да буде "очекивано" на основу логичног закључивања изведеног из постојећих чињеница. Закључак се може извести из начина живота осумњиченог, околности извршења радњи предметног кривичног дела, односа са оштећеним лицем, бројности поновљених радњи за које постоји основана сумња да их је то лице извршило, као и својства личности тог лица, без обзира на чињеницу да ли је то лице **раније осуђивано или не**. Ове чињенице морају бити поткрепљене доказима у списима и мора бити образложена веза између њих и оправдане бојазни да ће кривично дело бити поновљено. Како у списима предмета не постоје друге чињенице, сем количине опојне дроге, које указују на горе поменуту опасност од понављања кривичног дела у кратком временском периоду од стране осумњиченог, веће сматра да је судија за претходни поступак правилно донео

о жалбеном решењу када је одбио предлог ВЈТ да се осумњиченом одред притвор, те су самим тим наводи жалбе ВЈТ-а, оцењени као неосновани.

На основу свега наведеног, донета је одлука као у изреци овога решења, а на основу чл. 214 ст. 3 и 4 и чл. 467 ст. 3 и 4 ЗКП-а.

Записничар
Тркуља Бранка

Председник већа – судија
БИЉАНА ДЕЛИЋ, с.р,
З.Т.О

